

HERINNERINGEN

Vrijwel vaderloos – jong gestorven – opgegroeid en opgevoed door mijn moeder alleen, had ik in de pubertijd zoals de meeste jongeren de nodige verschillen van mening. Dit is voor sommige daarvan nogal zacht uitgedrukt. Dan waren wij als kemphanen en vlogen onze pluimen in het rond. Niet uw wil maar de mijne geschiede was ons beider devies.

Bij een van deze tweegevechten had ik de duimen moeten leggen en jankend van frustratie en woede, smoorde ik mijn gejank onder de dekens en kussens van mijn bed en sakkerde op dat rot wijf.

Plotsklaps ging er bij een van de vele vervloekingen – ik zal haar wellicht op dat moment een weinig fraaie eigenschap hebben toegedicht – door mij heen: zij heeft zichzelf ook niet gemaakt.

Op slag was al mijn woede en gejank verdwenen en plaats gemaakt voor een bevrijdende, begripvolle zachtheid.

Nog altijd komt deze uitspraak mij te hulp wanneer ik iemand in gedachten over de hekel haal.

Wat weten wij van de ander? Niets toch zeker, zelfs niet van onze meest nabije verwanten. Zij hebben elk hun eigen unieke ervaringswereld. Voor mijn oudste broer was mijn vader naar zijn mening een heel redelijk mens, voor mijn andere eveneens oudere broer was het gelijk een concentratiekamp.

Wij scheppen ieder van ons onze eigen wereld en nemen voetstoots aan dat wij de werkelijkheid beleven en zien niet dat wijzelf onze fata morgana's projecteren op de wanden van Plato's grot.

Wie ben ik?